



AZ ÉN UJSÁGOM

KÉPES GYERMEKLAP.

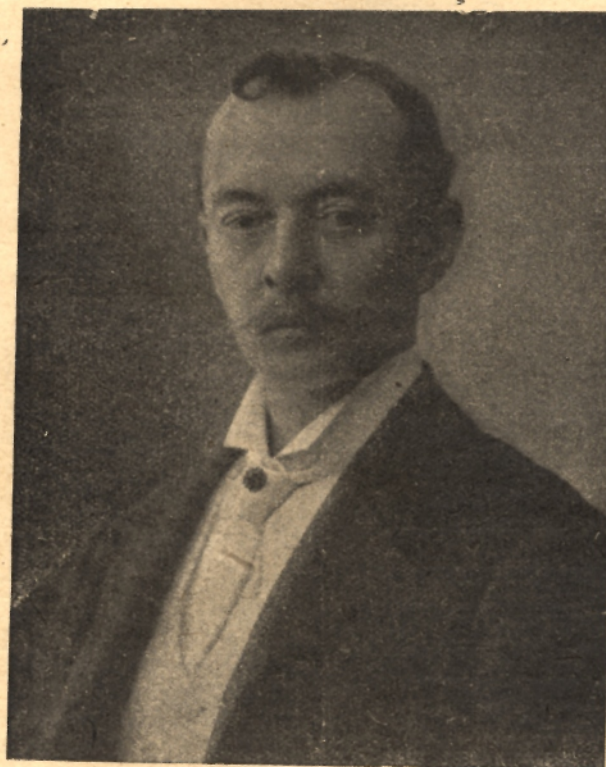
ALAPITOTTA:  SZERKESZTI:
PÓSA LAJOS **GAAL MÓZES**

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Budapest, 1917. május 20.

Előfizetési ára egész évre 12 korona. Félévre 6 korona.
Negyedévre 3 korona. — Egyes szám 24 fillér.

XXVIII. évfolyam 21. szám.



Tömörkény István †

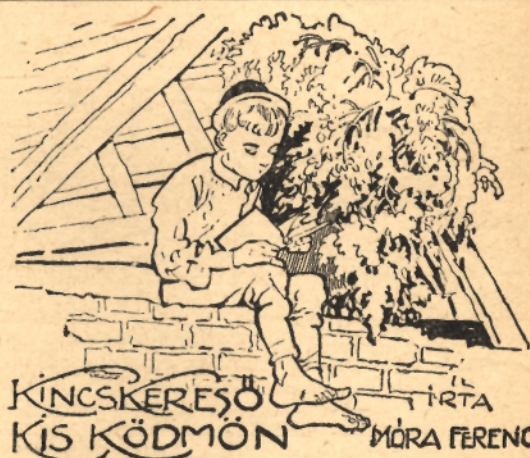
Tömörkény István

A magyar irodalomnak halottja van. Szegeden a múlt héten temették el Tömörkény Istvánt. Tömörkény Szegeden élt, lelkes magyar írók voltak hűséges barátai tősgyökeres magyar városban. Egyet a jó barátok közül ti is jól ismertek, gyermekeim, *Móra Ferenc* bácsit, kinek elbeszélését hétről-hétre nagy szeretettel olvassátok Az Én Ujságomban. Szegeden élt tehát Tömörkény, mint hajdanában Pósa bácsi. Magyar levegő, magyar lélek vette őt körül. A puszták tanyái s a tanyák népe állott Tömörkény szívéhez a legközelebb. A szegedi tanyák népéről írta történeteit. Ha majd felnőttök, elolvassátok a Tömörkény István történeteit. Tudom előre, hogy tiszta és nagy gyönyörűségek fog azokban telni.

Mert kiérezitek írásából azt a végtelen szeretet, mely Tömörkény szívében lobog a maga népe iránt. Csodálkozni fogtok azon, hogy milyen nagyszerűen megismerte, s meg tudja az olvasóval is ismertetni a szegedi nép lelkét, gondolkozását, beszédje módját.

Mikor pedig róla e sorokat írom, elborul az én szemem is, mert barátom volt, mert értékes derék embernek s kitűnő magyar írónak tartottam. Halála nagy veszteség reánk, magyarokra nézve.

Jegyezzétek meg a nevét, s tartsátok számon: ha majd felnőttök ismerjétek meg őt írásaiból.



(Folyt.)

— Hogy hívják a nagyapádat?

— Küsmödi Kelemen.

— A Gergő Küsmödije, az öreg Maksus unokája, — zibongott végig az osztályon.

A tanító úr csöndet parancsolt és azt kérdezte a gyerektől, hát az ő neve mi csoda.

— Pálistók Peti.

De már erre a furcsa névre megint csak elcihegtük magunkat. A tanító úr is elmosolyodott.

— Éppen három embernek való neved van. Hol csinálod én most már neked helyet, mikor úgyis alig férünk?

Egyszerre szétterpeszkedtünk a padokban, hogy még kevesebb legyen a hely.

— Ide nem ül! Ide nem fér!

Pálistók Peti most zavarodott meg először. Lesütötte a szemét és összevissza gyurkálta a konya kalapját.

— Tudod mit, fiam? — szánta meg a tanító úr. — Kvártélyozd be magad a kuckóba. Ugyis ott van ilyenkor a jó világ.

Nagy boglyakemencéje volt az iskolánknak, annak akkora kuckója, hogy bálazni lehetett volna benne. Az új